

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beaty Miničovej a členiek senátu JUDr. Ivany Izakovičovej a Ľubomíry Kúdelovej, v právnej veci žalobcu: **A., s. r. o., N.**, zastúpený advokátom JUDr. M. G., G., proti žalovanému: **JUDr. V. K.**, správca konkurznej podstaty úpadcu P. D. „N.“ Ľ., o **vylúčenie veci zo súpisu majetku konkurznej podstaty**, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 8. februára 2011 č. k. 13 Cbi 1/2009-115, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 8. februára 2011 č. k. 13 Cbi 1/2009-115 **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach rozsudkom zo dňa 8. februára 2011 č. k. 13 Cbi 1/2009-115 návrh žalobcu, ktorým sa domáhal, aby súd vylúčil zo súpisu majetku konkurznej podstaty P. D. N. v Ľ., IČO: X. nehnuteľnosti vedené na S. K. S., na LV č. X. kat. územie Ľ., a to parcelu KNC č. X. záhrada o výmere 127 m², parcelu KNC č. X. zastavané plochy a nádvorie o výmere 721 m² a rodinný dom číslo súpisné 121, postavený na parcele KNC č. X., zamietol.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že vykonal pojednávanie v neprítomnosti žalobcu za splnenia zákonných podmienok uvedených v § 101 ods. 2 O. s. p. Žalobca faxovým

podaním predložil lekárske potvrdenie, v ktorom sa konštatuje absolvovaná celodenná účasť právneho zástupcu žalobcu na lekárskom ošetrení dňa 08. 02. 2011, t.j. v deň pojednávania napriek tomu, že toto potvrdenie bolo vydané v ranných hodinách dňa 08. 02. 2011. V tejto súvislosti súd prvého stupňa poukázal na ospravedlnenia právneho zástupcu žalobcu na pojednávaniach určených na deň 25. 05. 2010, 15. 06. 2010, 28. 09. 2010, 30. 11. 2010, a to zo stále rovnakého dôvodu spočívajúceho v kolízii s inými pojednávaniami. Podľa záveru súdu prvého stupňa, právny zástupca žalobcu nepožiadala o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu a vzhľadom na obsah spisu a doposiaľ vykonané dôkazy dospel k záveru, že sú splnené podmienky na prejednanie veci v neprítomnosti tohto účastníka. Ďalej uviedol, že konkurz na majetok dlžníka bol vyhlásený uznesením Krajského súdu v Košiciach č. k. 3K 117/99-8 zo dňa 25. 10. 2000, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 22. 11. 2000 a za správcu konkurznej podstaty bol ustanovený JUDr. V. K.. Správca konkurznej podstaty podaním, doručeným do konkurzného spisu dňa 01. 12. 2008, v zmysle § 18 ZKV rozšíril konkurznú podstatu okrem iného o predmetné nehnuteľnosti s poznámkou v zmysle § 19 ods. 1 ZKV s tým, že vlastnícke právo na tieto nehnuteľnosti si uplatňuje A., s. r. o., N. Súd konštatoval, že z uznesenia č. 1/97 z výročnej členskej schôdze P. L., konanej dňa 21. 03. 1997 vyplýva, že vznikli nové subjekty, a to A. V. a A., spol. s r. o., L., na základe čoho došlo aj k delimitácii majetku z P. N. v L. (úpadcu) na novovzniknuté subjekty, a to na základe delimitačných protokolov č. 1/97, 2/97 a 3/97. Notárskou zápisnicou, ktorej odpis bol predložený súdu, notárskeho úradu JUDr. I. Č. v P. č. N 104/98 a NZ 104/98, napísanej dňa 04. 03. 1998, bolo osvedčené vydržanie podľa zákona č. 323/92 Zb. za účasti P. D. N. v L. zastúpeného J. P. predsedom predstavenstva a A., s. r. o., v L. č. 242, zastúpeného P. G. konateľom spoločnosti v prospech žalobcu. Podľa záveru súdu prvého stupňa základnou otázkou pre vyriešenie predbežnej otázky spočívajúcej v tom, či došlo zákonným spôsobom k prevodu vlastníckeho práva v prospech žalobcu je posúdenie pravosti a skutočného obsahu delimitačného protokolu na základe ktorého, bol prevedený majetok úpadcu pred začatím konkurzného konania na žalobcu. Súd prvého stupňa dospel k záveru o pravosti delimitačného protokolu č. 2/97 predloženého žalovaným, pri ktorom boli overené podpisy účastníkov dňa 14. 07. 1997, ktorý dátum nadväzuje na dátum konania výročnej členskej schôdze P. L. dňa 21. 03. 1997 a pri ktorom sa používala pôvodná pečiatka D., ako u iných listín z roku 1997. Za takejto dôkaznej situácie, kedy tí istí účastníci a osoby, u ktorých sa overovali podpisy v rozdielnych protokoloch 2/97, a to v rokoch 1997 a v roku 1998, nepovažoval súd prvého stupňa za potrebné tieto osoby vypočúvať po najmenej trinástich rokoch, kedy je predpoklad

vzhľadom na zmenu protokolov, že došlo z ich strany k protiprávnemu konaniu. Súd prvého stupňa konštatoval, že zákonnými podmienkami vydržania sú oprávnená držba, uplynutie zákonom stanovenej vydržacej doby a spôsobilý predmet vydržania, pričom tieto podmienky musia byť splnené zároveň. Súd dospel k záveru, že nedošlo zo strany žalobcu k vydržaniu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam v zmysle § 134 ods. 1 Obč. zák., pretože nedošlo k oprávnenej držbe v dobrej viere. Tento záver podľa súdu prvého stupňa vyplýva z toho, že terajší štatutári žalobcu A., s. r. o., P. G. a Ing. J. K., ktorí sa podpísali pod pôvodný protokol č. 2/97, ktorých podpisy boli overené 14. 07. 1997, vedeli, že v tomto protokole sa nenachádzal sporný nehnuteľný majetok a napriek tomu sa podpísali pod novovytvorený protokol č. 2/97, opatrený graficky inou pečiatkou, ktorých podpisy boli overené až 27. 03. 1998. Nesplnili preto podmienku držby v dobrej viere po dobu desiatich rokov vzhľadom na to, že sa tí istí štatutári podieľali na predložení nepravdej listiny k notárskeму osvedčeniu. Súd nepriznal notárskej zápisnici Notárskeho úradu JUDr. I. Č. zo dňa 04. 03. 1998 žiadnu právnu silu, pretože bola spísaná na základe nepravdivých údajov uvedenými v protokole č. 2/97, predloženými štatutármi žalobcu a evidentne nebola splnená v tom čase požadovaná desaťročná vydržacia lehota, pretože spoločnosť žalobcu vznikla 12. 11. 1996. Takáto zápisnica nemôže mať konštitutívne účinky pre vznik vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam.

O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že žalovanému, ktorý mal vo veci plný úspech, trovy nepriznal, pretože si ich neuplatnil a žalobca, ako neúspešný účastník, nemá právo na náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca, navrhol rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie, resp. zmeniť a žalobe v celom rozsahu vyhovieť. Namietol vyhodnotenie držby v dobrej viere súdom prvého stupňa ako nesprávne, keď držiteľ sa môže oprávnenej držby ujať aj na základe absolútne neplatného právneho úkonu. Vždy však pôjde o to, aby držiteľ bol so zreteľom ku všetkým okolnostiam v dobrej viere, že mu takýto právny titul svedčí. V čase spísania notárskej zápisnice dňa 04. 03. 1998 pred notárom JUDr. I. Č. v osvedčení vyhlásenia o vydržaní boli štatutármi zástupcovia P. D. „N.“ v Ľ. a spoločnosti A., s. r. o., v dobrej viere, že predmetné sporné nehnuteľnosti patria žalobcovi – spoločnosti A., s. r. o. Od tohto obdobia, t. j. od 04. 03. 1998 nikým nerušene predmetné nehnuteľnosti aj žalobca vlastnil a užíval a je ako vlastník zapísaný aj v katastri

nehnutelností. Správca konkurznej podstaty JUDr. V. K. spochybnil vlastnícke právo žalobcu až dňa 01. 12. 2008. Ďalej namietol pojednávanie a vyhlásenie rozsudku bez prítomnosti právneho zástupcu žalobcu, ktorý sa na pojednávanie ospravedlnil. Zdravotný stav právneho zástupcu nedovoľoval tomuto cestovať v deň pojednávania a postupom súdu bolo žalobcovi znemožnené právo uplatniť svoje práva v súdnom konaní. Taktiež namietol nevykonanie dôkazu výsluchom navrhovaných svedkov. Poukázal ďalej na to, že správca nerozšíril súpis konkurznej podstaty o parcelu vedenú na LV č. X. k. ú. L., a to o parcelu KNC č. X. záhrada o výmere 127 m².

Žalovaný navrhol rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť ako vecne správny. Poukázal na to, že listina, delimitačný protokol nebol riadne prijatý na členskej schôdzi, ale upravený v prospech žalobcu. Po upozornení bývalých členov družstva správca zabezpečil pôvodné listiny, ktorých obsah schválila členská schôdza družstva tak, ako to vyplýva z protokolu zo dňa 20. 05. 1997, ktorý bol riadne notársky overený dňa 14. 07. 1997. Zo strany žalobcu išlo teda o úmyselné konanie, smerujúce k získaniu spornej nehnuteľnosti, čo nemôže svedčiť o dobromyseľnosti. Tvrdenie žalobcu, že správca nerozšíril súpis konkurznej podstaty o parcelu KNC č. X. záhrada o výmere 127 m², sa nezakladá na pravde, nakoľko v podaní správcu zo dňa 28. 11. 2008, predloženom na krajský súd dňa 01. 12. 2008, je okrem iného uvedená aj táto parcela.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) prejednal vec podľa ust. § 212 ods. 1 O. s. p. a po prejednaní odvolania bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 1, 2 O. s. p. dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa ust. § 134 ods. 1 Obč. zák. oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o hnutelnosť, a po dobu desať rokov, ak ide o nehnuteľnosť.

Podľa ust. § 19 ods. 1, 2 Zákona o konkurze a vyrovnaní, ak sú pochybnosti, či vec patrí do podstaty, zapíše sa do súpisu podstaty s poznámkou o nárokoch uplatnených inými osobami alebo s poznámkou o iných dôvodoch, ktoré spochybňujú zaradenie veci do súpisu. Súd uloží tomu, kto uplatňuje, že sa vec nemala do súpisu zaradiť, aby v lehote určenej súdom

podal žalobu proti správcovi na súde, ktorý vyhlásil konkurz. V prípade, že žaloba nie je podaná včas, predpokladá sa, že vec je do súpisu zahrnutá oprávnene.

Odvolačí súd skúmal námietku žalobcu o odňatej možnosti uplatniť právo v súdnom konaní a zistil nedôvodnosť uplatnenej námietky. Žalobca podal návrh s pripojenými listinnými dokladmi, o ktoré opiera svoj návrh na súd dňa 05. 01. 2009, súd prvého stupňa nariadil pojednávanie na deň 02. 06. 2009, predvolanie na pojednávanie prevzal právny zástupca dňa 11. 05. 2009 (22 dní pred pojednávaním). Právny zástupca žalobcu sa na termín pojednávania ospravedlnil a požiadal o odročenie pojednávania z dôvodu kolízie pojednávania na Okresnom súde v Starej Ľubovni, o čom predložil fotokópiu predvolania. Predvolanie na termín pojednávania dňa 23. 10. 2009 prevzal právny zástupca dňa 07. 10. 2009 (16 dní pred pojednávaním) a svoju neúčast' ospravedlnil a požiadal o odročenie prípisom dňa 22. 10. 2009 bez ďalšieho zo zdravotných dôvodov. Predvolanie na termín pojednávania dňa 02. 02. 2010 prevzal právny zástupca žalobcu dňa 22. 01. 2010 (10 dní pred pojednávaním). Na tomto pojednávaní bol prednesený návrh, bolo vykonané súdom prvého stupňa dokazovanie prečítaním obsahu pripojených a počas konania predložených listín, ako aj listín predložených žalovaným na tomto pojednávaní. Prítomným bolo dané poučenie podľa ust. § 120 ods. 4 O. s. p. Pojednávanie bolo odročené za účelom doplnenia dokazovania predložením listinných dokladov žalobcom v lehote jedného mesiaca. Predvolanie na termín pojednávania dňa 13. 04. 2010 prevzal právny zástupca žalobcu dňa 22. 03. 2010 (22 dní pred pojednávaním), dňa 12. 04. 2010 zaslal súdu prvého stupňa vyjadrenie a v prílohe listinné doklady podľa uznesenia z pojednávania zo dňa 02. 02. 2010, neprítomnosť na tomto pojednávaní ospravedlnil žalovaný, ktorý súčasne zaslal potvrdenie o práceneschopnosti. Pojednávanie na termín 25. 05. 2010 prevzal právny zástupca žalobcu 12. 05. 2010 (14 dní pred pojednávaním) a svoju neúčast' ospravedlnil a požiadal o odročenie z dôvodu kolízie pojednávania na Okresnom súde Stará Ľubovňa, o čom predložil fotokópiu predvolania. Predvolanie na termín 15. 06. 2010 prevzal právny zástupca dňa 31. 05. 2010 (14 dní pred pojednávaním) a svoju neúčast' ospravedlnil a požiadal o odročenie z dôvodu kolízie pojednávania na Okresnom súde Stará Ľubovňa, o čom predložil fotokópiu predvolania. Pojednávanie na termín 28. 09. 2010 prevzal právny zástupca žalobcu dňa 23. 08. 2010 (35 dní pred pojednávaním) a svoju neprítomnosť ospravedlnil a požiadal o odročenie pojednávania z dôvodu kolízie pojednávania na Okresnom súde Stará Ľubovňa, o čom predložil fotokópiu predvolaní. Predvolanie na termín 30. 11. 2010 prevzal právny zástupca

žalobcu dňa 08. 11. 2010 (21 dní pred pojednávaním) a svoju neúčast' ospravedlnil a požiadal o odročenie z dôvodu kolízie pojednávania na Okresnom súde Stará Ľubovňa, o čom predložil fotokópiu predvolaní. Predvolanie na termín 08. 02. 2011 prevzal právny zástupca žalobcu dňa 19. 01. 2011 (19 dní pred pojednávaním) a svoju neúčast' ospravedlnil a požiadal o odročenie z dôvodu náhlych zdravotných dôvodov. Ospravedlnenie a žiadosť o odročenie zaslal právny zástupca faxovým podaním zo dňa 08. 02. 2011 o 7 hod. a 13 min. ráno spolu s fotokópiou potvrdenia neurológa MUDr. P. Č. obsahujúcom, že M. G. bol ošetrovaný od 08. 02. 2011 do 08. 02. 2011 na neurologickom vyšetrení celý deň. Súd prvého stupňa pojednával dňa 08. 02. 2011 v neprítomnosti žalobcu, vypočul žalovaného, vykonal dokazovanie listinnými dokladmi predloženými v konaní, prijal konštatovanie, že neboli navrhnuté ďalšie dôkazy, vyhlásil dokazovanie za skončené a vyhlásil rozsudok. Za tohto stavu odvolací súd nezistil procesné pochybenie súdu prvého stupňa, ktorým by znemožnil žalobcovi uplatniť v konaní na súde prvého stupňa jeho práva v dostatočne širokom a pre uplatnenie jeho práv primeranom rozsahu s prihliadnutím aj na právo žalovaného na rýchle a spravodlivé súdne konanie. Z uvedeného je zrejmé, že súd prvého stupňa nariadil dostatočné množstvo pojednávaní (10 pojednávaní, z ktorých sa na 7 pojednávaní právny zástupca žalobcu ospravedlnil), na ktorých mohol a mal žalobca sa vyjadriť, predkladať dôkazy na preukázanie svojich tvrdení a k predkladaným dôkazným listinám žalovaného zaujať svoje stanovisko. V týchto súvislostiach sa aj odvolaciemu súdu javí nevieryhodné ospravedlnenie právneho zástupcu žalobcu na pojednávanie dňa 08. 02. 2011, na ktorom bol vyhlásený rozsudok, keď potvrdenie na vyšetrenie je vystavené na „celý deň“ a ospravedlnenie spolu s kópiou potvrdenia bolo súdu prvého stupňa doručené ráno o 7.13 hod. z kancelárie právneho zástupcu žalobcu.

V ďalšom sa odvolací súd zaoberal vecnými námietkami odvolateľa, ktorý namietol, že správca konkurznej podstaty nerozšíril súpis konkurznej podstaty o parcelu vedenú na LV č. X.X. k. ú. Ľ., a to o parcelu KNC č. X. záhrada o výmere 127 m². Súd prvého stupňa vychádzal z podania správcu konkurznej podstaty zo dňa 27. 11. 2008 Krajskému súdu v Košiciach k sp. zn. 3K 117/99, ktorým správca rozšíril konkurznú podstatu okrem iného aj o nehnuteľnosť zapísanú na LV č. X. kat. územie Ľ., a to KN-C parcela č. X. záhrady o výmere 127 m² (č. l. 37 spisu). Z tohto dôvodu námietka odvolateľa nie je dôvodná.

Odvolateľ namietol nevypočutie navrhovaných svedkov. Zápisnica z pojednávania neobsahuje návrh žalobcu na vypočutie žiadnych svedkov (č. 1. 38 spisu). Súd prvého stupňa v odôvodnení rozhodnutia podrobne zdôvodnil, prečo nevypočul svedkov v konaní, a to „osoby, ktorých podpisy sa overovali v rozdielnych protokoloch 2/97 v roku 1997 a 1998“ a odvolací súd zhodne s názorom súdu prvého stupňa považuje vypočutie štatutárnych orgánov úpadcu a žalobcu, ktorí súčasne vystupujú v konaní ako štatutárni zástupcovia žalobcu, za nevieryhodné. Vykonanie dokazovania výsluchom týchto svedkov by nebolo nestranné a nezaujaté a z tohto dôvodu zbytočné.

Námietku dobromyseľnej držby žalobcu predmetnej nehnuteľnosti vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú. Vydržanie je osobitný originálny spôsob nadobudnutia vlastníctva. V prípade splnenia zákonom určených podmienok dochádza k nemu priamo zo zákona, nevyžaduje sa k tomu rozhodnutie štátneho orgánu. K tomu, aby bolo možné nadobudnúť vlastnícke právo vydržaním, musia byť splnené súčasne zákonné predpoklady, a to nadobúdateľ je oprávneným držiteľom veci po celú vydržaciú dobu, nepretržitosť vydržacej doby, ktorou je neprerušovaný stav užívania predmetu vydržania počas zákonom ustanovenej doby, a spôsobilý predmet vydržania. Predpokladom vydržania je skutočnosť, že držiteľ je so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný, že mu vec alebo právo patrí. Posúdenie toho, či držiteľ je so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný, že mu vec patrí, nemôže vychádzať len z posúdenia subjektívnych predstáv držiteľa. Dobromyseľnosť držiteľa musí byť posudzovaná aj z objektívneho hľadiska, t. j., či držiteľ pri zachovaní náležitej opatrnosti, ktorú možno s prihliadnutím na okolnosti konkrétneho prípadu na každom subjekte požadovať, mal alebo mohol mať pochybnosti, že užíva nehnuteľnosti, ktorých vlastníctvo nenadobudol. Oprávnená držba sa nemusí nevyhnutne opierať o existujúci právny dôvod, stačí, ak tu bol i domnelý právny dôvod (titulus putativus), teda ide o to, aby držiteľ bol so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný, že mu taký právny titul svedčí. Žalobca vznikol ako právnická osoba v roku 1996. V roku 1997 po rozhodnutí členskej schôdze z P. D. N., Ľ., sa vyčlenil nový právnický subjekt – žalobca a delimitačným protokolom zo dňa 20. 05. 1997 s overenými podpismi štatutárov dňa 14. 07. 1997 bol rozdelený majetok pôvodného družstva medzi dva právnické subjekty. Z obsahu tohto protokolu je zrejmé, že do vlastníctva žalobcu neprešli sporné nehnuteľnosti označené vyššie (preto je nadbytočné poukazovať na totožné finančné sumy, vyplývajúce z rozdielnych delimitačných protokolov 2/97) a žalobca si bol od podpísania tohto protokolu vedomý, že nie je vlastníkom sporných

nehnuteľností. Z tohto dôvodu nemohol žalobca dospieť k názoru, že delimitačným protokolom zo dňa 20. 05. 1997 s overenými podpismi štatutárov dňa 27. 03. 1998, by došlo k zmene vlastníctva žalobcu k sporným nehnuteľnostiam. A z tohto dôvodu nemohol žalobca ani dospieť k záveru, že na základe predloženého upraveného delimitačného protokolu dôjde osvedčením vyhlásenia o vydržaní zo dňa 04. 03. 1998 k zmene vlastníctva, resp. k potvrdeniu vlastníckych práv k sporným nehnuteľnostiam. Pokiaľ by žalobca bol subjektívne presvedčený o svojich vlastníckych právach, nemal by zrejme potrebu vydania osvedčenia vyhlásenia o vydržaní. Zákonná lehota na vydržanie nehnuteľností ani nezačala žalobcovi plynúť, a to z dôvodu nedostatku dobromyseľnosti držby sporných nehnuteľností. Odo dňa podpísania v poradí druhého protokolu nemohol žalobca vzhľadom na obsah prvého protokolu nadobudnúť presvedčenie, že nekoná bezprávne. Sporné nehnuteľnosti nadobudol, resp. zostali vo vlastníctve od roku 1997 P. D. N., Ľ.

Pri posudzovaní oprávnenosti držby treba vychádzať zo zásady, že jej predpokladom je presvedčenie nadobúdateľa, že nekoná bezprávne, ak si určitú vec prisvojuje. Ide o psychický stav, o jeho vnútorné presvedčenie, ktoré sa prejavuje aj navonok, a z ktorého možno vyvodiť, že sa dôvodne považuje za vlastníka veci. Takéto presvedčenie pri žalobcovi absentuje. Dobrá viera oprávneného držiteľa, ktorá je daná so zreteľom k všetkým okolnostiam veci, sa musí vzťahovať i k titulu, na základe ktorého mohlo držiteľovi vzniknúť vlastnícke právo. Takýmto titulom (právnym dôvodom) sa môže rozumieť len právny úkon, ktorým sa vec prevádza na iného vlastníka, napr. kúpna zmluva, darovacia zmluva, rozhodnutie štátneho orgánu a pod. Osvedčenie vyhlásenia o vydržaní však žiadnym takýmto právnym, ani domnelým právnym úkonom nie je. V danej veci mal alebo mohol mať žalobca pochybnosti, že užíva nehnuteľnosti, ktorých vlastníctvo nenadobudol, keď v protokole zo dňa 20. 05. 1997 s overenými podpismi štatutárov dňa 14. 07. 1997 nie je ako nadobúdajúci vlastník uvedený.

Z uvedeného dôvodu odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v zmysle ust. § 219 O. s. p. ako vecne správny potvrdil.

V zmysle ust. § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p. v odvolacom konaní úspešnému žalovanému odvolací súd nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko si trovy odvolacieho konania neuplatnil.

Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. septembra 2011

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová